

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2003/85 Re

in de klacht nr. 2003.2991 (085.03)

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager heeft voor zichzelf en zijn gezin bij verzekeraar een reisverzekering afgesloten voor de periode van 19 juli t/m 4 augustus 2002.

In artikel 3.1 van Rubriek 4 van de op de verzekering van toepassing zijnde verzekeringsvoorwaarden is bepaald: '(Verzekeraar) is niet tot schadevergoeding gehouden indien:

- a. de verzekerde niet de normale voorzichtigheid ter voorkoming van beschadiging, diefstal, verlies of vermissing heeft betracht; van normale voorzichtigheid kan onder meer niet meer worden gesproken wanneer kostbaarheden, geld en/of reisdocumenten onbeheerd worden achtergelaten anders dan in een deugdelijk afgesloten ruimte;
- b. de verzekerde bovendien onder de gegeven omstandigheden in redelijkheid betere maatregelen had kunnen treffen;

(...)'.

Klager heeft bij verzekeraar aangifte gedaan van de diefstal op 26 juli 2002 in ... van zijn videocamera. In het schade-aangifteformulier vermeldt klager omtrent de toedracht van de diefstal: 'We zaten op een muurtje voor ... te wachten (...). Toen we verder wilden gaan kwamen we tot de ontdekking dat de camera weg was'. Een brief van 23 augustus 2002 aan verzekeraar vermeldt: 'De videocamera zat in een daarvoor bestemde videotas. De tas stond naast ons op het muurtje waarop we zaten. Er liepen op dat moment veel mensen voor en achter ons langs. Hoe de dader het heeft gepakt weten wij ook niet anders hadden we hier wel een stokje voor gestoken en was de dader niet met de videocamera weggekomen (...). Volgens de politie werd er veel gestolen in deze badplaats. (...)'. Verzekeraar heeft met een beroep op het hierboven vermelde artikel 3.1 sub a van de verzekeringsvoorwaarden aan klager schade-uitkering ontzegd.

2003/85 Re

De klacht

Klager begrijpt niet waaraan verzekeraar ontleent dat hij niet voorzichtig genoeg is geweest om de diefstal van de videocamera te voorkomen.

Het standpunt van verzekeraar

Na de diefstal van zijn videocamera heeft klager bij verzekeraar het aankoopbedrag van €567,23 geclaimd. Verzekeraar heeft de schade afgewezen.

Bij het beoordelen van deze zaak heeft verzekeraar een afweging gemaakt óf sprake is geweest van het niet-betrachten van de normale zorgvuldigheid als bedoeld in Rubriek 4 onder artikel 3.1 sub a van de polisvoorwaarden. Daarbij hebben onder andere de feitelijke omstandigheden en de waarde van de zaak een rol gespeeld. Immers, hoe waardevoller de zaak, hoe hoger de in acht te nemen zorg moet zijn.

De volgende omstandigheden hebben een rol gespeeld:

- klager bevond zich in een drukke badplaats, voor ..., in de buurt van de haven en er liepen op dat moment veel mensen voor- en achterlangs;
- de videocamera zat in een daarvoor bestemde videotas en was als waardevol voorwerp dus herkenbaar;
- de videotas stond naast klager op het muurtje;
- toen klager verder wilde gaan kwam hij tot de ontdekking dat de camera weg was.

Voorts verwijst verzekeraar naar de eis van fysiek en visueel contact, zoals besproken door Mr. M. Schaap in zijn artikel "Eigen Schuld Dikke Bult" (Het Verzekerings-Archief 1999 Jaargang 76). Gegeven de hiervoor vermelde omstandigheden had klager veiliger maatregelen moeten treffen door het hengsel van de videotas om zijn schouder te doen. Het niet bemerken van de diefstal van de videotas impliceert dat klager onvoldoende fysiek dan wel visueel contact heeft gehouden.

Het commentaar van klager

Klager heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar, zijn klacht gehandhaafd. Hij heeft zijn videotas niet onbeheerd laten staan. Hij zat er met vrienden bijna bovenop toen de diefstal plaatsvond. Het betrof een zwarte tas die wel geschikt was voor een videocamera, maar waarop niet vermeld stond dat het een videotas betrof. Niet kenbaar was dat de tas een waardevolle inhoud had.

Het oordeel van de Raad

1. In zijn schade-aangifteformulier heeft klager omtrent de toedracht van de diefstal van zijn videocamera, met een aankoopwaarde van €567,23, vermeld: 'We zaten op een muurtje voor ... te wachten (...). Toen we verder wilden gaan kwamen we tot de ontdekking dat de camera weg was'. Een brief van 23 augustus 2002 aan verzekeraar vermeldt: 'De videocamera zat in een daarvoor bestemde videotas. De tas stond naast ons op het muurtje waarop we zaten. Er liepen op dat moment veel mensen voor en achter ons langs. Hoe de dader het heeft gepakt weten wij ook niet (...)'.
2. Verdedigbaar is het standpunt van verzekeraar dat klager onder deze omstandigheden niet de normale zorgvuldigheid als bedoeld in Rubriek 4 onder artikel 3.1 sub a van de

2003/85 Re

toepasselijke verzekeringsvoorwaarden heeft betracht ter voorkoming van de diefstal van zijn videocamera. Uit de onder 1. vermelde toedachtsomschrijving komt immers naar voren dat klager weliswaar de videotas naast zich had neergezet op het muurtje waarop hij was gezeten, maar aan zijn bezit - hoewel veel mensen voor en achter hem langs liepen - verder geen aandacht heeft geschonken tot het moment waarop hij verder wilde gaan. Verdedigbaar is ook het standpunt van verzekeraar dat klager gegeven de hiervoor vermelde omstandigheden veiliger maatregelen had kunnen treffen om de diefstal te voorkomen (Rubriek 4 onder artikel 3.1 sub b van de verzekeringsvoorwaarden). Door aan klager schade-uitkering te ontzeggen heeft verzekeraar de goede naam van het verzekeringsbedrijf dan ook niet geschaad.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 22 december 2003 door Mr. E.M. Wesseling-van Gent, fungerend voorzitter, Mr. J. Borgesius, Mr. J.G.C. Kamphuisen en Mr. J.R. Schaafsma, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De fungerend Voorzitter:

(Mr. Wesseling-van Gent)

De Secretaris:

(Mr. S.N.W. Karreman)